കീടജന്മം

സി. ജെ. തോമസ്

കീടജന്മം

സി. ജെ. തോമസ്
(മലയാളം: നാടകം)

The electronic versions have been created by making use of the production infrastructure of River Valley Technologies.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020 and the cloud framework, Ithal (ഇതൾ). The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

The electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution Non-commercial ShareAlike license for free download and usage.

Moth, Hawkmoth Larva, Snail, Cricket, Spider, an illustration by Berry F Berry. The image is taken from Wikimedia Commons and is gratefully acknowledged.

Sayahna Foundation
JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014
URL: www.sayahna.org

ഉള്ളടക്കം

കീടജന്മം 5

പ്രപഞ്ചദർശനം 6

പാത്രങ്ങൾ 7

പൂർവ്വാങ്കം 8

അങ്കം ഒന്ന്—പൂമ്പാറ്റകൾ 9

അങ്കം രണ്ട്—കൊള്ളക്കാർ 10

അങ്കം മൂന്ന്—ഉറുമ്പുകൾ 12

ഉത്തരാങ്കം—ജീവിതവും മരണവും 14

സി ജെ തോമസിന്റെ ലേഖനങ്ങൾ എപ്പോഴും സമകാലികമാവാനുള്ള ഒരു ശേഷി പ്രകടിപ്പിയ്ക്കുന്നു. തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന വിഷയങ്ങളുടെ സവിശേഷതകൾ കൊണ്ടു മാത്രമല്ല അത്, ഭാഷയുടെ ചൊടികൊണ്ടു കൂടി അവ നമ്മെ ഇന്നും ആകർഷിക്കുന്നു. 'സായാഹ്ന' അവ പുനഃപ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ ഒരു കാരണവും അതത്രെ. എങ്കിലും, ഈ ലേഖനങ്ങളിൽ ചിലപ്പോഴെങ്കിലും കാണാറുള്ള ലിംഗപരവും വംശീയപരവുമായ ഭാഷാ പ്രയോഗങ്ങൾ, നിർദോഷമല്ലാത്ത കളിയാക്കലുകൾ, ഞങ്ങളും ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. പക്ഷേ, അവ അതേപോലെ തിരുത്താതെ പ്രസിദ്ധീകരിയ്ക്കുന്നു. നീതിയുടെ തെളിച്ചത്തിലേയ്ക്ക് എഴുത്തുകാരും സമൂഹവും എത്തുന്നതിലെ കാലതാമസം മറച്ചു വെയ്ക്കേണ്ടതുമല്ലല്ലോ. മാന്യ വായനക്കാർ ഇതെല്ലാം കാണുന്നുണ്ടാകുമെന്നുതന്നെ ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു.

കീടജന്മം

പ്രപഞ്ചദർശനം

വിശ്വാമിത്രമഹർഷി ക്ഷുദ്രകീടങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചുവത്രെ. ബ്രഹ്മാവ് ഉത്തമസൃഷ്ടികളെയും ചെക്കോസ്ലോവാക്കിയൻ നാടകകൃത്തുക്കളായ ചാപ്പെക്ക് സഹോദരന്മാർക്കൊരു സംശയം—മേൽപറഞ്ഞ രണ്ടു വകുപ്പുകളും എവിടെവച്ചാണു വകതിരിക്കേണ്ടത് ആ സംശയമാണ് ഈ നാടകം.

മദ്യപിച്ച്, പറയത്തക്ക ലക്കൊന്നുമില്ലാതായിത്തീർന്ന അവസ്ഥയിൽ ഒരു നാടോടിക്കു കിട്ടിയ ദർശനം വിശ്വാമിത്രനെയും ബ്രഹ്മാവിനെയും കശക്കിച്ചേർത്ത ഒരു മഹാരൂപമായിരുന്നു. അനസ്യൂതമായ രാസക്രീഡയും, അടങ്ങാത്ത ധനാർത്തിയും, അപരിമിതമായ അധികാരദുർമ്മോഹവും എല്ലാം ഒരേ ശക്തിയോടെ പ്രസരിക്കുന്ന ഒരു രംഗവേദിയാണ് 'കീടപ്രപഞ്ചം.' സംഭവശകലങ്ങൾ ആധുനികമാണെങ്കിലെന്ത്; മൗലികമനുഷ്യസ്വഭാവം കാലദേശപരിമിതമല്ലല്ലോ. ചാപ്പെക്ക് തന്റെ പൂമ്പാറ്റകളെ യൂറോപ്യൻ പ്രഭുവർഗ്ഗത്തിൽനിന്നാണു റിക്രൂട്ടു ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. പക്ഷേ, അവ ചെയ്യുന്നതും പറയുന്നതും പകർപ്പവകാശമില്ലാത്തതാണ്. അസ്ഥിരത, ഉപരിപ്ലവത, കാപട്യം എന്നിവയെല്ലാം ഇണചേരുന്ന മൃഗവർഗ്ഗങ്ങളുടെ പൊതുസ്വത്താണെങ്കിലും, ഉൽകൃഷ്ടമെന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഇരുകാലികൾക്ക് അവയിൽ പ്രത്യേകാവകാശങ്ങളുണ്ട്.

നാറാണത്തുഭ്രാന്തന്റെ ആദ്യവസാനത്തിൽ, പ്രപഞ്ചത്തിലുള്ള സകലതിനേയും അപഹസിക്കുന്ന പ്രഹസനമായിട്ടാരംഭിക്കുന്ന ഈ നാടകം സമാപിക്കുന്നതു നിസ്സീമമായ ഹൃദയദ്രവീകരണശക്തിയുള്ള ഒരു ട്രാജഡിയായിട്ടാണ്. കോശസ്ഥകീടത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ, കണ്ടുപിടുത്തക്കാരന്റെ വീർത്തുവരുന്ന ശിരസ്സുപോലെ നമ്മെ ചിരിപ്പിച്ചേക്കാം. പക്ഷേ, ആ സഞ്ചിക പൊട്ടി പുറത്തുവരുന്ന ജീവി, നിമിഷമാത്രമായ ജീവിതനൃത്തത്തിനുശേഷം മരിച്ചുവീഴുന്ന ഒരു ഈയാംപാറ്റസംഘത്തിലെ അവസാനത്തെ നടിമാത്രമാണെന്നു വരുമ്പോൾ ഫലിതം ഹൃദയഭേദിയായ വേദനയ്ക്കു വഴിമാറിക്കൊടുക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. പ്രപഞ്ചചക്രഭ്രമണത്തിൽ അല്പമാത്രമായ മർത്ത്യജന്മത്തിന്റെ ക്രൂരമായ ഈ ചിത്രം ശൂന്യതാവാദത്തിന്റെ പരിധിവരെ എത്തുന്നുണ്ട്. നാടകകൃത്തിനുതന്നെ അത് അസ്വസ്ഥതയുണ്ടാക്കിയതുകൊണ്ടായിരിക്കാം, ജ്ഞാനസ്നാനത്തിനുള്ള ശിശുവിനെയും വഹിച്ചുകൊണ്ടു രംഗപ്രവേശം ചെയ്യാൻ ആ 'അമ്മാവി'യെ നിയോഗിച്ചത്.

തെണ്ടിയും മരണഭീതിയുമായിട്ടുള്ള (മരണവുമായിട്ടല്ല) മൽപിടുത്തവും പ്രകാശത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ദാഹവും ഗെഥേയുടെ അന്ത്യനിമിഷങ്ങളെയാണ് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. കഴഞ്ഞുമറിഞ്ഞ് ഇരുട്ട് കട്ടിപിടിച്ച ലോകത്തിന്റെ ഭാരം തെണ്ടിയെ ഞെരിച്ചുകളയുന്നു. മൂന്നാം അങ്കത്തിന്റെ ആരംഭമായപ്പോഴേയ്ക്കും അയാൾക്കു തോന്നിയതാണ്, ഈ വിശ്വരൂപദർശനം മതി, എന്ന്. പക്ഷേ, അനന്തരം വരുന്ന ചിത്രങ്ങൾ ആദ്യം കണ്ടവയെയെല്ലാം കവച്ചുവയ്ക്കുന്നതാണ്. ആദ്യം കേവലം കീചകോത്സവവും സ്വർണ്ണഭക്തിയും മാത്രമായിരുന്നെങ്കിൽ പിന്നത്തേത് അതിരറ്റ അധികാരദുർമ്മോഹവും പൈശാചികമായ ക്രൂരതയുമാണ് ജീവികളിലെ ഏറ്റവും അധമവർഗ്ഗത്തെ അവരുടെ ക്രൂരതയ്ക്കു നീതീകരണമായി മനുഷ്യസഹജമായ വാദങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുക എന്ന വിദ്യകൊണ്ട്, നാടകകൃത്ത് ഒരു പടികൂടി ഇടിച്ചുതാഴ്ത്തിയിരിക്കുന്നു! മനുഷ്യനെ കൊല്ലുന്നതിലും എത്രയേറെ ബീഭത്സമാണ് അതിനെ നീതീകരിക്കുന്ന വേദാന്തം. ഉറുമ്പുകളുടെ കൂട്ടക്കൊലയോടെ തെണ്ടിയുടെ ലഹരിയെല്ലാം മാറി. ഹൃദയം മരിച്ചു, ആത്മാവു മരവിച്ചു. മരണത്തെ ആശ്വാസദായകമായ ഒരു മോചനമായി അയാൾ ഗണിക്കാൻ തുടങ്ങി. മരണത്തിന്റെ ലഹരി പിടിച്ചപ്പോൾ വെറുമൊരു മദ്യപൻ ദുരന്തനാടകനായകനായി രൂപാന്തരം പ്രാപിച്ചു. അലക്ഷ്യഭാവമനുഭവിച്ചു നടന്നിരുന്ന ആ ലോകസഞ്ചാരി വേദനയുടെയും കയ്പ്പിന്റെയും കുരിശേന്തിയ സ്വർഗ്ഗദൂതനായിത്തീർന്നു.

ലോകത്തിലുള്ള യാതൊരു ജനതയെയോ രാഷ്ട്രക്രമത്തെയോ പ്രത്യേകിച്ചു വിമർശിക്കുന്നതല്ല ഈ കൃതി. ആർക്കാണ് അതു രസിക്കാത്തതെന്നുവച്ചാൽ അവർക്കുതന്നെ ചേരുന്ന തൊപ്പിയായിത്തീരുക എന്ന മാരകമായ ഒരു സ്വഭാവം അതിനുണ്ടെന്നു മാത്രം. സ്വന്തം വികൃതരൂപം കാണാൻ മനുഷ്യനെ സഹായിക്കുകയെന്ന ഒരു പ്രചരണസ്വഭാവം ഈ നാടകത്തിനുണ്ടെന്നുള്ളതു വാസ്തവമാണ്. ദാർശനികലക്ഷ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കലാംശത്തെ നശിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെന്നുമാത്രം.

ഈ നാടകത്തിന്റെ രചയിതാക്കൾതന്നെയാണു യന്ത്രമനുഷ്യൻ എന്ന ആശയത്തിനുവേണ്ടി 'റോബട്ട്' എന്ന പദം നിർമ്മിച്ചത്. വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന പാഷണ്ഡത്വത്തെ മനുഷ്യസംസ്കാരത്തിന്റെ മുഖ്യശത്രുക്കളായി കണ്ടവരിൽ മുമ്പന്മാരാണവർ. ആൽഡസ് ഹക്സ്‌ലിയുടെ 'ധീരമായ നവലോകവും,' ജോർജ് ഓർവെല്ലിന്റെ '1984'-ും എല്ലാം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന നരകംതന്നെയാണു ചാപ്പെക്ക് സഹോദരന്മാരും കാണുന്ന പേക്കിനാവ്. ഒരു കണക്കിൽ പറഞ്ഞാൽ അവരുടെ കൃതികളിലാണ്—പ്രത്യേകിച്ചും 'കീടപ്രപഞ്ച'ത്തിൽ—ആ പ്രമേയത്തിന്റെ ഏറ്റവും സമർത്ഥവും കലാസുന്ദരവുമായ ആവിഷ്കരണമുണ്ടായിരിക്കുന്നത്. ഇതരകൃതികളിൽ മനുഷ്യനെ യന്ത്രമായി മാറ്റുമ്പോൾ, ഇതിൽ നടക്കുന്നതു ക്ഷുദ്രകീടങ്ങൾക്കു മനുഷ്യന്റെ വഷളത്തങ്ങൾകൂടി ആരോപിച്ച്, ഹൃദയമില്ലാത്ത യന്ത്രങ്ങൾക്കു പകരം വിഷമൂറുന്ന ഹൃദയമുള്ള ജീവികളെ സൃഷ്ടിക്കുകയാണ്. കീടജീവിതം മനുഷ്യന്റെ പ്രവർത്തികളോളം ദുഷ്ടമല്ലെന്നു സമർത്ഥിക്കുന്ന ഈ വിദ്യ, പ്രമേയത്തിന്റെ ശക്തിയും ജീവനും വർദ്ധിപ്പിക്കുകയേ ചെയ്യുന്നുള്ളു.

പ്രാണികളെ രംഗപ്രവേശംചെയ്യിക്കുന്നതൊഴിച്ചാൽ ഈ നാടകത്തിൽ സാങ്കേതികമായ അസാധാരണത്വങ്ങളൊന്നുമില്ല. ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ തീരെ കെട്ടുറപ്പില്ലാത്ത ഒരു നാടകമാണിതെന്നു തോന്നും. ഒരങ്കത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന പാത്രങ്ങൾ അവിടെത്തന്നെ അന്തർദ്ധാനം ചെയ്യുന്നതല്ലാതെ അടുത്തതിലേയ്ക്കു തുടരുന്നില്ല. പൊതിഞ്ഞുകെട്ടിവച്ചിരിക്കുന്ന പുഴുവും തെണ്ടിയുംമാത്രമാണ് അപവാദമായിട്ടുള്ളത്. ഉത്തരാങ്കത്തിൽ ആക്ഷന്റെ (സംഭവഗതിയുടെ) ഭാഗമായിത്തീരുന്നതുവരെ തെണ്ടി ഒരു ചരടുമാത്രമാണ്. ദൃശ്യകലയുടെ പ്രതികരണസ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി ശാസ്ത്രീയജ്ഞാനമുള്ളവർക്കു മാത്രമേ ഈ നാടകത്തിന്റെ രംഗപ്രയോഗയോഗ്യതയിൽ വിശ്വാസമുണ്ടാകൂ. കൂട്ടിപ്പിന്നാത്ത ചിതറിയ ചിത്രങ്ങളും വളർച്ചയില്ലാത്ത പാത്രസൃഷ്ടിയും തെറ്റിദ്ധാരണയുളവാക്കിയേക്കാം. രണ്ടുതരം പാത്രസൃഷ്ടിയുണ്ടെന്നുമത്രമാണതിനു സമാധാനം. ഒന്ന്; ഉറച്ച സ്വഭാവമുണ്ടെന്നു സങ്കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു പാത്രത്തിന്റെ ഭാഗികവും ക്രമാനുഗതവുമായ അനാവരണം. രണ്ട്; മുൻവിധിയില്ലാതെ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഒരു പാത്രത്തിന്റെ ആക്ഷനനുസരണമായ വളർച്ച. ഇവയിൽ ചാപ്പെക്കിനെ ആദ്യത്തെ കൂട്ടത്തിൽ പെടുത്തുക. രണ്ടാമത്തെ സമ്പ്രദായം പരിചിതമല്ലാഞ്ഞിട്ടല്ല (തെണ്ടിയുടെ ചിത്രീകരണത്തിനു ആ സ്വഭാവമുണ്ട്); കീടപ്രപഞ്ചത്തിനു യുക്തമായത് ആദ്യത്തെ രീതിയായതുകൊണ്ട്. ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ കൊടുത്തിട്ടുള്ള അഭിനയനിർദ്ദേശങ്ങൾതന്നെ അക്കാര്യത്തിനു തെളിവാണ്; പാത്രങ്ങളുടെ ചലനങ്ങൾ മനുഷ്യസഹജമായ സ്വാഭാവികതവിട്ടു നൃത്തത്തിലെ അംഗവിക്ഷേപങ്ങൾപോലെ കൃത്രിമമായിരിക്കണമെന്ന്.

രംഗങ്ങൾക്കു പരസ്പരബന്ധമില്ലെന്നു തോന്നാൻ കാരണം അവയൊന്നും അവയിൽത്തന്നെ സമ്പൂർണ്ണമാവുന്ന ചിത്രങ്ങളല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ്. അവ ഒരു സംയുക്തദൃശ്യത്തിന്റെ ഘടകങ്ങൾ മാത്രമാണ്. ഒന്നും രണ്ടും മൂന്നും മേൽക്കുമേൽ ഒരേ സമയം നിഴലിച്ച്, ഫലത്തിൽ ഒരു ക്യൂബിസ്റ്റ് ഭാവന ഉളവാക്കുമെന്നാണു പ്രതീക്ഷ. തുടർന്നു വരുന്ന രംഗങ്ങളിൽ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു മുൻരംഗത്തിലേയ്ക്കു ശ്രദ്ധ പായിക്കുന്ന സൂത്രങ്ങൾ ഘടിപ്പിക്കാൻ നാടകകൃത്തു നിഷ്കർഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. കോശസ്ഥകീടത്തിന്റെ മാനിഫെസ്റ്റോകൾക്കും തെണ്ടിയുടെ ഭാഷ്യത്തിനും പുറമേ, വണ്ടുകളുടെ പുലഭ്യം, ശ്രീമാൻ ചീവീടിന്റെ വഞ്ചന, ഗർഭിണിയുടെ നിഷ്ഠുരത എന്നിതെല്ലാം ഒന്നാം അങ്കത്തിലെ കാപട്യം, ഭർത്തൃമോഷണം മുതലായവയുടെ പൂർത്തീകരണാംശങ്ങളാണ്. ഒന്നും രണ്ടും അങ്കത്തിലെ ദുർവ്വാസനകൾ ഊതി വീർപ്പിച്ചു മുതലെടുക്കുന്ന രംഗമാണു മൂന്നാമങ്കം. അവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന മനുഷ്യകശാപ്പുകാർ അവരുടെ അധികാരത്തിന്റെ അടിത്തറ പാകമായിരിക്കുന്നതു ജനസാമാന്യത്തിന്റെ സ്വാർത്ഥതയും മൃഗീയതയും കൊണ്ടാണ്. ശ്രദ്ധാലുവായ ഒരു സദസ്യന്, പ്രത്യേകമായി യാതൊരു പരിശ്രമവുംകൂടാതെ, ഒന്നിനു മുകളിൽ ഒന്നായി പതിക്കുന്ന മൂന്നു ചിത്രങ്ങളും ചേർത്തുണ്ടാകുന്ന ത്രിമാനദൃശ്യം അനുഭവഗോചരമാകുന്നതാണ്.

ഇതാണു പ്രപഞ്ചം. കീടപ്രപഞ്ചമല്ല, മനുഷ്യന്റെതു തന്നെ.

—പരിഭാഷകൻ

പാത്രങ്ങൾ

പൂർവ്വാങ്കം

തെണ്ടി—പണ്ഡിതർ

അങ്കം ഒന്ന്—പൂമ്പാറ്റകൾ

അപ്പാറ്റ്റാ ഐറിസ്—അപ്പാറ്റ്റാ ക്ലൈത്തിയാ ഫെലിക്സ്—വികൂർ—ഒടാക്കാർ

അങ്കം രണ്ട്—കൊള്ളക്കാർ

കോശസ്ഥകീടം—പുരുഷവണ്ട്—സ്ത്രീവണ്ട്—മൂന്നാമത്തെ വണ്ട്—വേട്ടാവെളിയൻ—അതിന്റെ പുഴു—ആൺ ചീവീട്—പെൺ ചീവീട്—മൂട്ട—കൊള്ളക്കാർ

അങ്കം മൂന്ന്—ഉറുമ്പുകൾ

ഒന്നാം ഉറുമ്പ് (സർവ്വാധിപതി)—രണ്ടാം ഉറുമ്പ് (എൻജിനീയർ)—അന്ധൻ—കണ്ടു പിടുത്തക്കാരൻ—ദൂതൻ—ക്വാർട്ടർ മാസ്റ്റർ ജനറൽ—പത്രപ്രതിനിധി—സമുദായസേവകൻ—കമ്പിത്തപാൽക്കാരൻ ചോനന്മാരുടെ സർവ്വസൈന്യാധിപൻ—ഉറുമ്പുതൊഴിലാളികൾ—പട്ടാളക്കാർ—ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ—ദൂതന്മാർ—ശിപായിമാർ—സ്പെച്ചർവാഹകന്മാർ—മുറിവേറ്റവർ—ചോനസൈന്യം.

ഉത്തരാങ്കം

ഒന്നാം ഈയാംപാറ്റ—രണ്ടാം ഈയാംപാറ്റ—പാറ്റകളുടെ നൃത്തസംഘം—ഒന്നാം ഒച്ച്—രണ്ടാം ഒച്ച്—വിറകുവെട്ടുകാരൻ—അമ്മാവി—വിദ്യാർത്ഥിനി—വഴിപോക്കൻ.

ജന്തുക്കളെല്ലാം മനുഷ്യവേഷമാണു ധരിക്കുന്നത്. ചിത്രശലഭങ്ങൾക്കു ഉത്സവവേഷം. കൊള്ളക്കാർ സാധാരണപൗരന്മാരെപ്പോലെയും ഉറുമ്പുകൾ തൊഴിലാളികളെപ്പോലെയും. ഈയാംപാറ്റകൾ നേരിയ മൂട്ടുപടമിടുന്നു. ജന്തുക്കളുടെ സ്വഭാവം ആംഗ്യങ്ങൾകൊണ്ടാണു കാണിക്കുന്നത്.

മൂലകൃതിയിൽ ഒച്ചുകൾ സംസാരിക്കുന്നത് കൊഞ്ചയായിട്ടാണ്.

പൂർവ്വാങ്കം

(രംഗം: ഒരു പച്ചക്കാട്ട്)

തെണ്ടി: (ഒരു വശത്തുനിന്ന് ആടിയാടി പ്രവേശിച്ച്, കാലുകുഴഞ്ഞു വീഴുന്നു) ഹ—ഹ—ഹ—ബഹുരസം. ങ്ഹേ! അല്ലെങ്കിൽ വേണ്ട, പോട്ടെ. നിങ്ങൾ ചിരിക്കേണ്ട കാര്യമൊന്നുമില്ല. എനിക്കൊരുവകയും പറ്റിയിട്ടില്ല. (കൈമുട്ടുകളൂന്നി ഉയർന്നുകൊണ്ട്) നിങ്ങൾ—നിങ്ങൾ ധരിച്ചത്, കുടിച്ച, കുടിച്ച് എനിക്കു ലക്കു കെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നാണ്, അല്ലേ? ഹേയ്, അങ്ങനെയൊന്നുമല്ല. കണ്ടില്ലേ, ഞാനങ്ങനെ നീണ്ടു നിവർന്ന്, എത്ര ഉറപ്പായിട്ടാണു കിടക്കുന്നതെന്ന്. ഞാൻ വീണതുതന്നെ എത്ര കണിശമായിട്ടാണെന്നു നോക്ക്. മരത്തടിപോലെ! ഒരു ധീരശൂരപരാക്രമിയെപ്പോലെ. ഞാൻ ചുമ്മാ അഭിനയിക്കുകയല്ലായിരുന്നോ? വീഴ്ച—മനുഷ്യന്റെ വീഴ്ച. അഹോ എന്തൊരു കാഴ്ച! (എഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു) ഇതാ നോക്ക്. ഞാൻ ആടുന്നുണ്ടോ? ഇല്ല. പക്ഷേ, ബാക്കി എല്ലാവരും കുടിച്ചു പമ്പിരിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. സമസ്തലോകവും കറങ്ങുകയാണ്. അനുസ്യൂതമായി ചുറ്റിത്തിരിയുകയാണ്. ഹ—ഹ—നില്ക്കണേ, എനിക്കെന്തോ വല്ലാതെ വരുന്നു. (ചുറ്റും നോക്കിയിട്ട്) എന്താണിത്? എല്ലാം എന്റെ ചുറ്റും കിടന്നു കറങ്ങുന്നു. ഭൂമി മുഴുവനും; അല്ല, പ്രപഞ്ചമാകെ. ഞാൻ അർഹിക്കാത്ത ഒരു ബഹുമതിയാണിത്, തീർച്ച. (വേഷം പൊടിതട്ടി ശരിയാക്കിട്ട്) ക്ഷമിക്കണേ. നാദബ്രഹ്മത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദുവായി അഭിനയിക്കാൻ പറ്റിയ വേഷമല്ല. എന്റേത്. (തൊപ്പി നിലത്തെറിയുന്നു) നോക്ക്ല, അക്കാണുന്നതാണ് കേന്ദ്രം. കറങ്ങേണ്ടതെല്ലാം എന്റെ തൊപ്പിക്കുചുറ്റും കറങ്ങട്ടെ. അതിനൊരപകടവും പിണയുകയില്ല. അല്ലാ, ഒന്നോർമ്മിച്ചോട്ടെ. ഞാനെവിടെയാണ് പറഞ്ഞുനിറുത്തിയത്.

ശരി. ശരി. എനിക്കറിയാം. എന്നിട്ട്, ചെമ്പരുത്തീ, നീ എന്തു വിചാരിച്ചു? കുടിച്ചുമറിഞ്ഞതാണെന്ന്, അല്ലേ? എന്റെ ലില്ലീ, മല്ലീ നിനക്കൊക്കെ അല്പം ലവലുണ്ടെന്നു വിചാരിച്ച് അത്രയൊന്നും അഹങ്കരിക്കേണ്ട. മല്ലീ, നിന്റെ ഇലയരച്ച് മുറിവിനു വയ്ക്കാമത്രേ. ഇതാ, ലില്ലീ, ഞാനെന്റെ ഹൃദയം നിന്റെ ഇലയിൽ സമർപ്പിക്കുന്നു. കുടിച്ചതല്പം ഏറിയിട്ടില്ലെന്ന് ഞാൻ പറയുന്നില്ല. എനിക്ക് നിന്നെപ്പോലെ വേരുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, ഞാൻ ഈ ലോകമെല്ലാം തെണ്ടിത്തിരിയുമായിരുന്നോ? അതാണ് കാര്യം. അറിയാമോ, ഞാൻ മഹായുദ്ധത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. എനിക്ക് ലത്തീനുമറിയാം. ഇപ്പോൾ എനിക്കെന്തെല്ലാം ചെയ്യാനറിയാമെന്നോ? ചാണകം ചുമക്കുക, റോഡ് ഉക്കുക, കാവലിരിക്കുക, കളയിളക്കുക—അങ്ങനെ എന്തെല്ലാം. എന്നുവച്ചാൽ മറ്റുള്ളവർക്ക് ചെയ്യാനിഷ്ടമില്ലാത്തതെല്ലാം. ഇപ്പോൾ മനസ്സിലായോ ഞാനാരാണെന്ന്... അപ്പൊഴെ, ഞനെവിടെയാ പറഞ്ഞുനിറുത്തിയത്. ങ്ആ, ഓർമ്മിച്ചു. അതെ, അതാണു ഞാൻ. ഞാൻ നാടാകെ പ്രസിദ്ധനാണ്. ഞാൻ മനുഷ്യനാണ്. ആരും എന്നെ വെറെ പേരൊന്നും വിളിക്കാറില്ല. അവർ പറയും, "മനുഷ്യാ, ഞാൻ നിന്നെ അറസ്റ്റു ചെയ്യുന്നു." അല്ലെങ്കിൽ, "മനുഷ്യാ, ഇതു ചെയ്യ്, അതു ചെയ്യ്, മറ്റതു കൊണ്ടുവാ." എന്നിങ്ങനെ. പിന്നെയുമുണ്ട്, "ഓടടാ മനുഷ്യാ!" എനിക്കാണെങ്കിൽ മനുഷ്യനായിരിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു വിരോധവുമൊട്ടില്ലതാനും. എന്നാൽ ഞാനാരോടെങ്കിലും, "മനുഷ്യാ, ഒരാറുകാശു തരൂ" എന്നു പറഞ്ഞാൽ അയാൾ മുഷിയും. അയാൾക്കു രസിച്ചില്ലെങ്കിൽ നന്നായിപ്പോയി. അയാളെ ഒരു പൂമ്പാറ്റയായിട്ടോ, വണ്ടായിട്ടോ, ഉറുമ്പായിട്ടോ ഗണിക്കുന്നതിൽ എനിക്കു വിരോധമില്ല. ഏതാണിഷ്ടമെന്ന് അയാൾ തന്നെ നിശ്ചയിച്ചോട്ടെ. മനുഷ്യനും ക്ഷുദ്രകീടങ്ങളും, എല്ലാം എനിക്കു സമമാണ്. എനിക്ക് ആരെയും മര്യാദപഠിപ്പിക്കുന്ന ഉദ്യോഗമില്ല. മനുഷ്യനായാലുമില്ല, ഈച്ചയായാലുമില്ല. ഞാനൊരു കാഴ്ചക്കാരൻ മാത്രം. കേവലം ഒരു നിരീക്ഷകൻ. എനിക്ക് വേരോ കിഴങ്ങോ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഞാനങ്ങനെ വെറുതേ മാനംനോക്കി നില്ക്കുമായിരുന്നു. (മുട്ടിന്മേൽ നില്ക്കുന്നു) ആകാശവിതാനവും നോക്കി. മരണനിമിഷംവരെ ഞാൻ അങ്ങനെ നോക്കിനില്ക്കും. (എഴുന്നേറ്റു നില്ക്കുന്നു) പക്ഷേ, ഞാനൊരു മനുഷ്യനാണ്: എനിക്ക് മനുഷ്യരെ കണ്ടേ കഴിയൂ. (ചുറ്റും നോക്കുന്നു) ഇതാ, ഞാനവരെ കാണുന്നുമുണ്ട്.

പണ്ഡിതർ: (പൂമ്പാറ്റയെ പിടിക്കുന്ന ഒരു വലയുമായി ഓടിവരുന്നു) ഹ ഹ ഹ... ഓ ഓ ഓ... പരമരസികൻ മാതൃകകൾ. അപ്പാറ്ററാ ഐറിസ്! അപ്പാറ്ററാ ക്ലൈത്തിയാ! ചായംതേച്ച മഹിളയെന്നും, നീലസുന്ദരി എന്നും വിളിക്കുന്നതിവരെയാണ്. ആഹാ, എത്ര മനോഹരമാണവ! കരുതിക്കോ, നിങ്ങൾ എന്റെ പിടിയിൽ അകപ്പെടാൻ പോകുന്നു. ഹാ, അവർ കടന്നു കളഞ്ഞു. ങ്ഹ്—ങ്ഹ് വളരെ സൂക്ഷിച്ചുവേണം. സൂക്ഷിച്ച്, വളരെ സൂക്ഷിച്ച്. പതുക്കെ ഉം. ഉം. പതുക്കെ. സൂക്ഷിക്കണം. സൂക്ഷിച്ച്.

തെണ്ടി: ഏയ്! നിങ്ങളെന്തിനാണീ പൂമ്പാറ്റകളെ പിടിക്കുന്നത്? സലാമുണ്ടു സാറേ.

പണ്ഡിതർ: ശ് ശ് ശ്. പതുക്കെ! വളരെ സൂക്ഷിച്ചു വേണം. അനങ്ങരുത്. അതാ, അവ നിങ്ങളുടെ മേൽ ഇരിപ്പുറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ചിത്രശലഭങ്ങൾ! നിംഫാലിഡേയ് എന്നും പറയും. സൂക്ഷിക്കണം. അനങ്ങല്ലേ! ദുർഗ്ഗന്ധമുള്ള സകലതിലും അവ ഇരിക്കും. ചളി, ചവറ്, കുപ്പത്തൊട്ടി—എല്ലാം. സൂക്ഷിക്കണേ. ദാ, അവ നിങ്ങളുടെ ദേഹത്തിരിപ്പുറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഓഹോ! ഓഹോ!

തെണ്ടി: അവരിരുന്നോട്ടെ. അവർ കളിക്കുകയാണ്.

പണ്ഡിതർ: എന്ത്? കളിക്കുകയോ. നിങ്ങളെന്തറിഞ്ഞു. അവരുടെ കളി ഇണചേരലിന്റെ പ്രാരംഭമാണ്. പുരുഷൻ സ്ത്രീയെ അനുധാവനം ചെയ്യുന്നു. അവൾ അവനെ ആകർഷിച്ചുകൊണ്ടു കടന്നുകളയുന്നു. പുരുഷൻ അവന്റെ മീശകൊണ്ട് സ്ത്രീയെ ഇക്കിളിയാക്കും. അപ്പോഴേക്കും അവൻ തളർന്നുവീഴും. അവൾ പറന്നുപോകും—കുറെക്കൂടി ശക്തനും കൂറ്റനുമായ പുതിയൊരു കാമുകനെ ആകർഷിച്ചുകൊണ്ട്. ഹ ഹ ഹ പറഞ്ഞതു മനസ്സിലായോ? അതാണ് പ്രകൃതി. അനന്തമായ പ്രേമസംഘർഷം. അനന്തമായ മൈഥുനം. അനാദ്യന്തമായ ലൈംഗികവൃത്തം. ഓടിക്കോ, പതുക്കെ.

തെണ്ടി: അവയെ പിടിച്ചുകഴിഞ്ഞെന്തുചെയ്യും?

പണ്ഡിതർ: എന്തുചെയ്യുമെന്നോ? പറയാം. ആദ്യം, ഏതിനത്തിൽപ്പെട്ട ചിത്രശലഭമാണെന്നു കണ്ടുപിടിക്കണം. പിന്നീട്, കണക്കിൽ ചേർക്കണം. ശേഖരത്തിൽ ഒരു സ്ഥാനവും നിർണ്ണയിക്കണം. പക്ഷേ, പൂമ്പൊടി വീണുപോകാതിരിക്കാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. ഏറ്റവും മൃദുലമായ വലയേ ഉപയോഗിക്കാവൂ. ചിത്രശലഭങ്ങളെ കൊല്ലുന്നത് വളരെ ശ്രദ്ധയോടെ, അതിന്റെ നെഞ്ചു ഞെരിച്ചുവേണം. എന്നിട്ട് ഒരു സൂചിയിൽ തറയ്ക്കണം. പിന്നീട്, കടലാസുതുണ്ടുകൾകൊണ്ട് ഒട്ടിച്ചുവയ്ക്കുക. നന്നായി ഉണങ്ങിക്കഴിയുന്നതിനുമുമ്പ് ശേഖരത്തിൽ വച്ചുകൂടാ. പൊടികയറാതെയും ഈയാമ്പാറ്റകൾ തിന്നാതെയും വളരെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു ചെറിയ സ്പഞ്ച് സൈനയിഡിൽ മുക്കി അകത്തു വച്ചാൽ മതിയാകും.

തെണ്ടി: ഇതെല്ലാം എന്തിനുവേണ്ടിയാണ്?

പണ്ഡിതർ: പ്രകൃതിസ്നേഹം. മനുഷ്യാ, തനിക്ക് പ്രകൃതിയോട് യാതൊരു സ്നേഹവുമില്ലെന്നു തോന്നുന്നല്ലോ. ആങ്ഹാ! അതാ, അവർ വരുന്നു. ഹാ—ഹാ—ഹാ—സൂക്ഷിക്കണം! പതുക്കെ! പതുക്കെ! ഇക്കുറി നിങ്ങൾക്ക് രക്ഷയില്ല. ഹ ഹ ഹ... (ഓടിമറയുന്നു.)

തെണ്ടി: നിത്യമായ ഇണചേരൽ, അനന്തമായ പ്രേമസംഘർഷം; വാസ്തവംതന്നെ. പണ്ഡിതർ പറഞ്ഞതുപോലെ, ഓരോ നിമിഷവും മിഥുനസന്ദർഭമാണ്. ക്ഷമിക്കണേ, ഞാൻ അല്പം കുടിച്ചുപോയി. എങ്കിലും എനിക്ക് എല്ലാം ശരിക്കു കാണാൻകഴിയും. എല്ലാം ഇരട്ടയായിട്ട്. മേഘങ്ങൾ, കടന്നൽ, മരങ്ങൾ—എല്ലാം ആശ്ലേഷിക്കുന്നു, തലോടുന്നു, കൊഞ്ചിക്കുഴയുന്നു, ഇക്കിളിപ്പെടുത്തുന്നു, അനുധാവനം ചെയ്യുന്നു. മരക്കൊമ്പിലിരിക്കുന്ന പക്ഷികളേ, ഞാനെല്ലാം കണ്ടു. എല്ലാം. എനിക്കെല്ലാം കാണാം. നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരെയും. അവിടെ ആ മറവിൽ വിരൽകോർത്ത് ചൂടേറിയ ലളിത സമരത്തിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നിങ്ങളെ. ഇവിടെ നിന്നാൽ കണ്ടുകൂടെന്നും മറ്റും ധരിക്കരുത് കേട്ടോ. ഇതാണ് നിരന്തരമായ ഇണചേരൽ. എനിക്കല്പം ലഹരി പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാപ്പുതരണം. എങ്കിലും ഞാനൊരു സരസനാണ്. (കണ്ണുപൊത്തുന്നു) ഞാൻ യാതൊന്നും കാണുന്നില്ല. ഇഷ്ടം പോലെ എന്തും ചെയ്തോളൂ. കണ്ണിൽ നിന്ന് കൈയെടുക്കുന്നതിനുമുമ്പ് വിളിച്ചുപറയാം.

(ഇരുട്ടു വ്യാപിക്കുന്നു.)

എല്ലാ വസ്തുക്കളും ഇണചേരാൻ വെമ്പുന്നു. നീ മാത്രം ഏകാകിയായി ഈ അന്ധകാരമദ്ധ്യത്തിൽ നില്ക്കുകയാണ്. ഏകാകി... ഏകാകിയായി നീ മാത്രം നിന്റെ ഊട്ടുവഴികളിൽക്കൂടി അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു നടക്കുന്നു. പ്രേമത്തിന്റെ ഒളിച്ചുകളിക്കുവേണ്ടി നീ കൈ നീട്ടുന്നത് വ്യർത്ഥമാണ്. വ്യർത്ഥം, വ്യർത്ഥം. ആകട്ടെ. എങ്കിലും നിങ്ങൾ പരസ്പരം ആനന്ദിപ്പിക്കുക. അതിൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ അനുമോദിക്കുന്നു. അത് യുക്തമാണ്. പണ്ഡിതർ പറഞ്ഞതുപോലെ, പ്രകൃതിവിധിയുമാണ്: എല്ലാ വസ്തുക്കളും ഇണചേരാൻ വെമ്പുന്നു. അതാ നോക്ക്, അനുഗൃഹീതമായ ആ പ്രേമാരാമം പൂവണിയുന്നു.

(പിന്നിലെ കർട്ടൻ ഉയരുന്നു.)

അവിടെ, യുവമിഥുനങ്ങൾ, സുന്ദരയുഗ്മങ്ങൾ—പ്രേമപ്രവാഹത്തിൽ നീന്തിത്തുടിക്കുന്ന പൂമ്പാറ്റകൾ—ആഹ്ലാദപൂർവ്വം പാറിപ്പറന്ന്, ലീലാവ്യാജേന അനന്തമായ സംഗമകർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുന്നു. സമ്മേളനമാണല്ലോ പ്രപഞ്ചലക്ഷ്യം. (മുഖത്തുനിന്ന് കൈ എടുക്കുന്നു. രംഗം ദീപ്തമാവുന്നു.)

ഞാൻ എവിടെയാണ്?

(പൂർവ്വാങ്കമവസാനിച്ചു.)

ദൈവം എന്റെ ഇടയനായിരിക്കുന്നു

ദൈവം എന്റെ ഇടയനായിരിക്കുന്നു; ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയില്ല. അവൻ എന്നെ പച്ചയായ പുല്ലുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ കിടത്തുന്നു; ശാന്തതയുള്ള വെള്ളങ്ങളുടെ അരികെ എന്നെ നടത്തുന്നു. അവൻ എന്റെ പ്രാണനെ തിരികെ വരുത്തുന്നു; തന്റെ നാമത്തിനു വേണ്ടി നീതിയുടെ പാതകളിൽ എന്നെ നടത്തുന്നു. ഞാൻ മരണത്തിന്റെ താഴ്‌വരയിൽ നടന്നാലും ഞാൻ തിന്മയെ ഭയപ്പെടുകയില്ല; നീ എന്റെ കൂടെ ഉണ്ടല്ലോ; നിന്റെ വടിയും നിന്റെ കോലും എനിക്കു ആശ്വാസം തരുന്നു. നീ എന്റെ ശത്രുക്കൾക്കു മുമ്പിൽ എനിക്കു ഒരു മേശ ഒരുക്കുന്നു; നീ എന്റെ തലയെ എണ്ണകൊണ്ടു അഭിഷേകം ചെയ്തു; എന്റെ പാത്രം നിറഞ്ഞു കവിയുന്നു. നിശ്ചയമായി നന്മയും കൃപയും ആയുസ്സിന്റെ കാലമെല്ലാം എന്റെ പിന്തുടരുന്നു; ഞാൻ യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ നീണ്ടകാലം പാർക്കുകയും ചെയ്യും.

അക്കം വന്ന് പെട്ടോലാ

കോഡ് കൊടുക്കുമ്പോളുള്ള യാതൊരുപ്പാടും ഇല്ലാതെ ഞാനും പാടുപെട്ടിട്ടുള്ള അനുഭവമാണ് ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ഇതുവരെ ഞാൻ പ്രധാനമായിട്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു ഫോൺ ഡയറക്ടറി ആപ്പിൾ ഫോണിലേക്കു കൂടി കൂട്ടിയപ്പോൾ ഒരു പ്രശ്നമുണ്ടായി. ഫോൺ ഡയറക്ടറിയിലെ ഫോൺ നമ്പറുകൾ ഇന്റർനെറ്റ് ഉപയോഗിച്ചു ഡൗൺലോഡ് ചെയ്തു ഡിസ്പ്ലേ ചെയ്യുന്ന ഒരു സംവിധാനമുണ്ട്. ഇതിലേക്ക് ഡിസ്പ്ലേ ചെയ്ത ഫോൺ നമ്പറുകൾ ഡിലീറ്റ് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനു ഞാൻ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള ഡിലീറ്റ് ഫങ്ക്ഷൻ ഒരു ഫോൺ നമ്പർ ഡിലീറ്റ് ചെയ്തു കഴിഞ്ഞാൽ ആ നമ്പറിലുള്ള ഒരു അക്കം ഡിലീറ്റ് ചെയ്യുകയാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. ഇതുകൊണ്ടുള്ള പ്രശ്നം ഡിലീറ്റ് ചെയ്ത ഫോൺ നമ്പറുകൾ ഡിസ്പ്ലേ ചെയ്യുമ്പോൾ ഡിലീറ്റ് ചെയ്ത ഒരു അക്കം ഒഴിച്ചുള്ള ബാക്കി അക്കങ്ങൾ ഡിസ്പ്ലേ ചെയ്യുകയാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. ഇതിനു ഞാൻ കണ്ടുപിടിച്ച പരിഹാരം ഡിലീറ്റ് ചെയ്ത ഫോൺ നമ്പറുകൾ ഡിസ്പ്ലേ ചെയ്യുമ്പോൾ ഡിലീറ്റ് ചെയ്ത ഒരു അക്കം ഒഴിച്ചുള്ള ബാക്കി അക്കങ്ങൾ ഡിസ്പ്ലേ ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പ് ഡിലീറ്റ് ചെയ്ത ആ അക്കം ഡിസ്പ്ലേ ചെയ്ത് ഡിലീറ്റ് ചെയ്യുക എന്നത

ചുമരിൽ ചിത്രം തൂക്കുക ചുമരിലെ അലമാര ചുമരിലെ ചിത്രം ചുമരിലെ ചിത്രം ചുമരിലെ ചിത്രം

അനം ഗൂഗ്ൾ ഉറുമ്പുകൾ

(ഡിസം. 18ന് പുലരുമ്പോൾ)

ഒന്ന്. ചന്ദ്രൻ ചിത്രകാരനായ ഇന്ത്യക്കാരന്റെ മകൾ ഗൗരി കണ്ടെത്തുന്നു. ഗൗരി വരയ്ക്കുന്നു. ചന്ദ്രനെ. ചന്ദ്രൻ ചിത്രകാരനെയും ഗൗരിയെയും. ചന്ദ്രനെ. ഇളനീരുപോലെ ചന്ദ്രനെ. ചന്ദ്രനെ. ചന്ദ്രനെ.

ഗ്രൂപ്പിലെത്തി - ഗ്രൂപ്പിലെത്തുക, ഗ്രൂപ്പിലെത്തുക

**ഗ്രൂപ്പിലെത്തുക

ഇലക്കാലം
തിമിരോപദേശം മാരനെഴുപ്പ്

(ഗോവിന്ദന്റെ അനിയനും, കൃഷ്ണന്റെ മാതൃസഹോദരനും)

ഗോവിന്ദൻ (ഗോവിന്ദൻ, ഗുരുവിന്റെ മരണശേഷം ഗുരുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള അനുഭവങ്ങൾ ഗുരുവാണ് അവസാന ഗുരുവെന്ന് അറിഞ്ഞ്) ഗുരുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകൾ കൊണ്ടുവരുന്നു. ഗുരുവെന്ന ആൾ ഇല്ലാതെയാകുമ്പോൾ ഇതൊക്കെ മാഞ്ഞുപോകുമോ. ആവോ. ഗുരുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകൾ ഗുരുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകൾ ഗുരുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകൾ ഗുരുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകൾ. (ഗുരുവിന്റെ ജനനം ഗുരുവിന്റെ ജീവിതം ഗുരുവിന്റെ മരണം. ഗുരുവിന്റെ ജീവിതം ഗുരുവിന്റെ ജീവിതം ഗുരുവിന്റെ ജീവിതം. ഗുരുവിന്റെ ജീവിതം. ഗുരുവിന്റെ ജീവിതം.

സി. ജെ. തോമസ്

മലയാളഭാഷയിലെ ഒരു നാടകകൃത്തും സാഹിത്യ നിരൂപകനുമായിരുന്നു സി. ജെ. തോമസ് (നവംബർ 14, 1918–ജൂലൈ 14, 1960) എന്നറിയപ്പെടുന്ന ചൊള്ളമ്പേൽ യോഹന്നാൻ തോമസ്. മലയാള നാടകസാഹിത്യത്തെ ആധുനിക ഘട്ടത്തിലെത്തിക്കുന്നതിൽ നിർണ്ണായക പങ്ക് വഹിച്ച ഇദ്ദേഹം പത്രപ്രവർത്തകൻ, ചിത്രകാരൻ എന്നീ നിലകളിലും അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു.

1918-ൽ കൂത്താട്ടുകുളത്തെ പ്രമുഖ ക്രിസ്ത്യീയ വൈദികന്റെ മകനായി ജനിച്ച സി. ജെ. വൈദിക വിദ്യാർത്ഥിയായിരിയ്ക്കുന്ന സമയത്ത് ഭോഹ ഉപേക്ഷിച്ച് തിരിച്ചുപോന്ന് വിപ്ലവം സൃഷ്ടിച്ചു. രണ്ട് വർഷക്കാലം വടകര സെന്റ് ജോൺസ് ഹൈസ്കൂളിലും തുടർന്ന് എം. പി. പോൾസ് കോളേജിലും അധ്യാപകനായി ജോലിനോക്കിയിരുന്ന അദ്ദേഹം പിന്നീട് അവസാനം വരെ പത്രപ്രവർത്തനരംഗത്ത് സജീവമായിരുന്നു. സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം, ആകാശവാണി, ദക്ഷിണഭാഷാ ബുക്ക് ട്രസ്റ്റ് എന്നിവയിലും പ്രവർത്തിച്ചു.

സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം വക പുസ്തകങ്ങളുടെ പുറംചട്ടകൾക്ക് അത്യധികം ആകർഷകങ്ങളായ ചിത്രങ്ങൾ വരച്ച് മലയാള പുസ്തകങ്ങളുടെ പുറംചട്ട രൂപകല്പനയുടെ രംഗത്ത് മാറ്റങ്ങളുടെ തുടക്കം കുറിച്ചത് സി. ജെ.-യാണ്.

പ്രസിദ്ധ സാഹിത്യകാരനായിരുന്ന എം. പി. പോളിന്റെ മൂത്ത പുത്രി റോസിയെയാണ് വിവാഹം ചെയ്തത്. റോസി തോമസ് സി. ജെ.-യുടെ മരണശേഷം അറിയപ്പെടുന്ന സാഹിത്യകാരിയായി.

പ്രശസ്ത കവയിത്രി മേരി ജോൺ കൂത്താട്ടുകുളം സി. ജെ. തോമസിന്റെ മൂത്ത സഹോദരിയായിരുന്നു. 1960 ജൂലൈ 14-ന് 42-ാം വയസ്സിൽ സി. ജെ. അന്തരിച്ചു.

പിൻകുറിപ്പ്

- മുപ്പതു മുതൽ നാല്പതു മിനിട്ടിനകം വായിച്ചു തീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കമാണ് സായാഹ്ന പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകളിൽ ഉള്ളത്. ഇതു വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്ടോപ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളൊ ആവശ്യമില്ല.
- ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണ ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്നു ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ട് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- സ്വതന്ത്രപ്രസാധനം ആഗ്രഹിക്കുന്ന/ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആർക്കുവേണമെങ്കിലും സായാഹ്നയിലൂടെ സ്വന്തം കൃതികൾ പ്രസാധനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. 30 മുതൽ 60 മിനിട്ടുകൾക്കകം വായിച്ചുതീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കം – കഥകൾ, അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾ, ലേഖനങ്ങൾ, അഭിമുഖങ്ങൾ, സിനിമാനിരൂപണങ്ങൾ, കവിതകൾ – എന്നു തുടങ്ങി എന്തുവേണമെങ്കിലും അയയ്ക്കാവുന്നതാണ്. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം: <editors@sayahna.org>.
- പ്രതികരണങ്ങൾ <editors@sayahna.org> എന്ന ഇമെയിലിലേയ്ക്കോ, ഈ വെബ് പേജിൽ കമ്മന്റുകളായോ ചേർക്കുക. നിർദ്ദേശങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും എപ്പോഴും സ്വീകാര്യമാണ്. അവ സായാഹ്നപ്രവർത്തകർക്ക് കൂടുതൽ ഉത്തേജനം നൽകുന്നതാണ്.

സായാഹ്ന ഫൗണ്ടേഷൻ, ജഗതി, തിരുവനന്തപുരം
695014